

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-01-74375 אבן נ' גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יובל וסרקרוג

שוהם אבן - ת"ז

התובע

נגד

גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ - חברות 510989940

הנתבעת

1

פסק דין

2

3 תביעה בגין משלוח דברי פרסומת בניגוד לחוק התקשורת - סעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק
4 ושידורים) התשמ"ב-1982, (להלן: "החוק").

5

6 1. התובע דורש פיצויים בסך 50,000 ₪ שכן לטענתו קיבל מהנתבעת 73 דברי פרסומת לאחר
7 ששלח לה הודעת סירוב ראשונה, וכי נאלץ לשלוח 6 הודעות סירוב עד שהוסר מרשימת התפוצה
8 (התובע טוען כי שלח לנתבעת בקשות להסיר אותו מרשימת התפוצה בתאריכים 30.8.18,
9 8.10.18, 18.10.18, 27.2.19, 14.3.19 וב-27.3.19).

10

11 2. הנתבעת טוענת שיש לדחות התביעה, שכן התובע סרב להסיר את עצמו מרשימת התפוצה בדרך
12 המרכזית והפשוטה שהייתה לו, והיא באמצעות לחיצה על קישור שהוזכר בכל אחד מדברי
13 הפרסומת שנשלחו אליו. הנתבעת הוסיפה והדגישה, כי עמדו בפני התובע עוד שלוש אפשרויות
14 פשוטות וקלות כדי להסיר את עצמו מרשימת התפוצה (פנית לקישור המופנה לשירות לקוחות,
15 יצירת קשר טלפוני או משלוח מכתב רגיל) אך התובע בחר שלא לעשות שימוש באף אחת מהן,
16 וחלף זאת המציא דרך חדשה שלא הותוותה ולא הוצעה כאפשרות הסרה.

17

18 3. יובהר כי אין מחלוקת שהתובע נרשם בעבר אצל הנתבעת ואישר קבלת דברי פרסומת (ר' סעיף
19 14 לכתב התביעה). כמו כן אין מחלוקת כי ההודעות שקיבל התובע מהנתבעת מהווים דבר
20 פרסומת בהתאם לסעיף 30א'(ב) לחוק התקשורת.

21

22 4. מכאן השאלה המחייבת הכרעה היא, האם אכן הנתבעת לא פעלה להסיר את התובע מרשימת
23 התפוצה, על אף שלטענת התובע התבקשה לעשות זאת.

24

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-01-74375 אבן נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

תיק חיצוני:

מאחר שמדובר בתביעה בסדר דין מהיר, הרי שבהתאם לתקנה 82(ב) לתקנות הסדר הדין האזרחי התשע"ט-2018 פסק הדין יהיה תמציתי.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את מכלול חומר הראיות ואת טענות הצדדים, מצאתי לדחות את התביעה, וזאת מהנימוקים שלהלן:

5. הנתבעת הוכיחה כי עמדה בפני התובע דרך קלה ופשוטה להסיר את עצמו מרשימת התפוצה וכי במקום לבחור בדרך זו, (או באחת החלופות הנוספות שהנתבעת הציעה) העדיף לנקוט בדרכים שונות שנועדו להכשיל את הסרתו מרשימת התפוצה ובמקום זאת להכשיר את הגשת התביעה הנוכחית.

6. התובע מאשר כי בכל הודעות הפרסום שקיבל מהנתבעת נרשם כי:

" - לביטול מרשימת התפוצה, לחץ כאן [קישורית – י.ו.]. לקבלת תמיכה שלח מייל לכתובת: unsubscribe@globes.co.il.

...

- נא לא להשיב למייל זה.

- ניתן ליצור עמנו קשר גם באמצעות פנייה לשירות הלקוחות של "גלובס" [קישורית נוספת – י.ו.]

- כתובתנו: רחוב האצ"ל 53 ראשון לציון. טלפון: 03-9538800

7. כאשר נשאל התובע בחקירתו מדוע לא לחץ על הקישור "לחץ כאן" לצורך הסרה, תשובתו הראשונה הייתה כי, מאחר שפירוש המילה באנגלית unsubscribe היא "הסרה" העדיף לשלוח לאותה כתובת מייל, וכך יש לו תיעוד (עמ' 3 ש' 13 – 16 לפרוט' מיום 10.11.21). אלא שמדובר בתשובה מתחכמת שעה שהנתבעת ציינה במפורשת לפני אותה כתובת מייל, כי היא מיועדת ל"קבלת תמיכה" בלבד ולא לשם הסרה מרשימת תפוצה. זאת ועיקר וכפי שיפורט בהמשך, התובע לא שלח מייל נפרד לאותה כתובת, אלא העדיף לעשות פעולת "העבר" עם אותו תוכן שיווקי שקיבל ועל מייל זה ביקש כי יוסר מבלי לשנות את "נושא" המייל.

8. בהמשך עדותו ביקש התובע להוסיף נימוק נוסף מדוע לא לחץ על הקישור "לחץ כאן" לשם הסרה, וזאת מחשש שאותו קישור טומן בחובה וירוסים שהיו פוגעים במחשב שלו.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-01-74375 אבן נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

תיק חיצוני:

בית המשפט העליון פסק ברע"א 1954/14 **אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים)** (פורסם בנבו, להלן: "**פרשת חזני**") כי אכן חשש של לקוח על לחיצת קישור להסרה, בשל חשש לוורוסים עשוי לשמש הסבר מניח את הדעת מדוע לא יבחר מבקש ההסרה באפשרות זו, אלא שאין בכך כדי להצדיק את התנהלותו של התובע בנסיבות המקרה שלפני.

ראשית בענייננו התובע כבר נהג לקבל גם לשיטתו באופן תדיר מהנתבעת מיילים והודעות פרסומת משך תקופה, כך שיכול היה לדעת כי אין מדובר במייל חשוד. שנית ועיקר, התובע גם בחר שלא לפנות לנתבעת במייל נפרד ומפורש המבקש כי יוסר מרשימת התפוצה כפי שיפורט להלן.

זאת ועוד, ברע"א [2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון](#) (פורסם בנבו) ביהמ"ש העליון ראה באפשרות להודיע על אי קבלת הודעות נוספות במסגרת הודעות פרסומיות ששוגרו באמצעות דואר אלקטרוני, ע"י "לחיצת מקש" אפשרות לגיטימית (ר' פסקה טו לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין).

בנוסף בית המשפט המחוזי בתל אביב במסגרת רת"ק (ת"א) 51774-07-20 **אוריאל רז המאושר נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת** (פורסם בנבו) התייחס לפסק דינו של בית המשפט העליון בפרשת חזני, והבהיר כי באותו מקרה היה מצב שבו המפרסם שיגר הודעות **ללא קבלת הסכמה מראש**. ביהמ"ש העליון דן בפרשת חזני בשאלה האם היה מקום להטיל על המשיב נטל להסיר את עצמו מרשימת התפוצה, כאשר השולח שלח אפשרות להסיר את כתובתו של הנמען מרשימת התפוצה באמצעות הקלקה על קישור.

נקבע כי: "**לכך יש להוסיף כי במצב זה הנמען אינו יודע אם ההודעה שנשלחה לו היא ממקור אמין ובטוח, ואם יסיר עצמו הוא עלול לחשוף עצמו לסיכון של הידבקות בוורוס ולנזק נוסף**".

אלא שבאותו מקרה שנדון בבית המשפט המחוזי (רת"ק **אוריאל**) נפסק כי: "**במקרה דנן המשיבה היא גוף עסקי ממנו המבקש צורך שירות מזה שנים, כך שאיני מקבלת את טענתו בדבר חשש מקישור זדוני ואני מסכימה עם קביעת בימ"ש קמא כי התנהלות המבקש בעניין ההסרה נחזית כלא תקינה**".

כך הם גם הדברים בענייננו, אין מחלוקת כי התובע הסכים לקבל מהנתבעת דברי פרסומת ומשך שנים אף נהג כאמור לקבל ממנה הודעות אלה ללא כל טרענה, ומשכך ידע או יכול היה לדעת, כי המיילים הנשלחים אינם חשודים, שכן הם נשלחים מאותה כתובת דוא"ל של הנתבעת. יתר על כן הוא עצמו עשה לעיתים פעולת "השב" לאותו מייל שיווקי שקיבל (על אף שגרשם שאין להשיב למייל).

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 74375-01-20 אבן נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

תיק חיצוני:

9. התובע אמנם היה רשאי לבחור בדרך אחרת להסיר עצמו מרשימת התפוצה, באמצעות משלוח הודעת דואר אלטקרוני, והייתי מוכן גם להניח לטובתו, כי היה רשאי לשלוח בקשת הסרה לאותה כתובת מייל (unsubscribe), שמיועדת כאמור לתמיכה טכנית, אלא שהתובע לא סיפק הסבר מניח את הדעת מדוע לא שלח **מייל נפרד** ומסודר הנושא כותרת למשל: "**בקשת הסרה מרשימת תפוצה**" או בקשה דומה, וחרף זאת העדיף לעשות במייל השיווקי שקיבל פעולת "השב" או "העבר", כך שתיבת "נושא" של המייל כוללת את אותה הודעת פרסומת, באופן שאיש תמיכה או עובד מטעם הנתבעת שמקבל את המייל (יחד עם עשרות מיילים נוספים) אינו יכול לדעת מעיון ב"נושא" המייל, כי הפונה מבקש להסיר את עצמו מרשימת התפוצה, ורק בגוף המייל רשם באופן תמציתי: "אנא הסירו אותי מרשימת התפוצה."

כך למשל בהודעה מיום 8.10.18, נושא המייל נשאר "**נותרו כרטיסים אחרונים (פרסומת)**". גם במייל מיום 18.10.18 עשה התובע פעולת "העבר" עם אותו נושא של המייל הפרסומי שקיבל (ההודעות צורפו לכתב התביעה).

10. מנהל הפיתוח מטעם הנתבעת, שהעיד לפני העיד כי זו ככל הנראה הסיבה ש"בקשות ההסרה" של התובע לא טופלו על ידי הנתבעת, או לא התקבלו אצלה, וגרסתו לא נסתרה:

"...זה אחד הכללים של העברה לספאם שמי שעושה השב להודעת פרסומת זה לא מתקבל. כנראה שהוא עשה הודעות השב על דברי פרסומת שקיבל ולא שלח מייל חדש ישירות שהנושא אומר להתנתק. גם בנושא של המייל שהוא שלח, לא מופיעים המילים "אני מבקש להתנתק" אלא מופיעים הודעות הפרסומת" (עמ' 5 ש' 7 – 10 לפרוט' מיום 10.11.21).

במילים אחרות הנתבעת הבהירה, כי בשל הדרך המתחכמת בה שלח התובע את בקשת ההסרה, ללא מייל חדש ומבלי לשנות את נושא המייל, גרם לכך שרוב הבקשות הועברו לתיבת "דואר זבל" (ספאם) של הנתבעת.

באשר לטענת התובע, כי היה על הנתבעת לבדוק גם את תיבת ה"זבל" שלה (ספאם) אלא שאפילו הייתה בודקת את התיבה, היה לה קושי ממשי לאתר את בקשת ההסרה של התובע שלא כללה בכותרת המייל "בקשת הסרה" אלא כאמור נשאה כותרת של דבר פרסומת בלבד.

11. יתר על כן, הנתבעת הגישה בכל אחת מההודעות השיווקיות שנשלחו לתובע "נא לא להשיב למייל זה" (ר' למשל ת/1). למרות זאת כאמור בחר התובע לבקש את הסרתו דווקא באמצעות

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-01-74375 אבן נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

תיק חיצוני:

1 פעולת "השב" או "העבר" או פעולת "השב" עם הוספת כתובת מייל נוספת – שלא הוגדרה
2 כתיבת דואר לבקשות הסרה או לתיבת מייל של שירות לקוחות.

3
4 12. טענת התובע, כי שלח מייל כי רצה שיהיה לו תיעוד על בקשת ההסרה אין בה ממש, שכן אין
5 בכך הסבר מדוע לא שלח מייל נפרד ומסודר הנושא כותרת: "בקשת הסרה". בנוסף, התובע לא
6 ניסה ללחוץ על הקישור "הסרה" או "שירות לקוחות" ואפשר שגם לאחר מכן היה מקבל אישור
7 שפנייתו התקבלה.

8 בית המשפט העליון כבר פסק, כי מי שמסרב לפעול בדרך שהוצעה להסרה מרשימת תפוצה,
9 אפשר שלא יזכה לפיצוי על פי החוק (ר' רע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ' FACEBOOK
10 IRELAND LTD (פורסם בנבו)). בעניין זה ר' בנוסף רת"ק 51774-07-20 אוריאל רזה מאושר
11 נ' בזק (פורסם בנבו).

12
13 13. באשר לפסיקה נוספת אליה הפנה התובע לפיה לא היה מחויב ללחוץ על הקישור "הסר" וכי
14 הדבר ישפיע לכל היותר רק על גובה הפיצוי (ע"א (חי') 58406-01-17 אבי נח טואיטו נ' "תיאטרון
15 הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ (פורסם בנבו) וכן רת"ק (ב"ש) 44686-11-16
16 דני חזוב נ' לכיש טורס חברה לנסיעות 1979 (פורסם בנבו)) הרי שבאותם מקרים כלל לא הוכחה
17 מלכתחילה הסכמה לקבל את דברי הפרסומת וזאת בשונה מנסיבות העניין שלפני. זאת ועוד,
18 בענייננו לא רק שהתובע לא לחץ על הקישור "הסר" הוא ביקש להתחכם ולהעביר מייל שקיבל
19 כמות שהוא עם אותו נושא של המייל לנתבעת מבלי שהיא תוכל לגלות מכותרת המייל כי מדובר
20 בבקשת הסרה. על כן שוכנעתי כי נסיבות המקרה שפורטו באותם פסקי דין שונים מענייננו.

21
22 14. התובע הוסיף וטען כי בהליך הנוכחי העלתה הנתבעת גרסה עובדתית שונה מזו שהעלתה
23 בתביעה אחרת שהתנהלה נגדה במסגרת ת"ק 29980-03-18 אלמקיס נ' גלובס (לא פורסם צורף
24 לכתב התשובה של התובע). לטענתו בעוד שבהליך הנוכחי טענה כי כתובת המייל (unsubscribe)
25 משמשת לתמיכה טכנית בלבד ולא לצורך הסרה מרשימת תפוצה, הרי שבאותו הליך אישרה כי
26 ניתן היה לבקש הסרה גם במשלוח מייל לאותה כתובת. אלא שבעניין זה אישרה הנתבעת גם
27 בדיון לפני כי על אף שהתיבה הנ"ל יועדה לתמיכה טכנית, בפועל ניתן היה לבקש הסרה גם
28 במשלוח בקשה לאותה כתובת, אלא שכאמור שוב, התובע לא בחר בדרך ברורה ושלח מייל נפרד
29 לאותו מייל אלא ביצע פעולת "העבר" עם אותו נושא שיווקי. בכל מקרה בהליך שם הצדדים
30 הגיעו לפשרה ולא ניתן פסק דין לגופו של עניין.

31
32 15. באשר לטענת הנתבעת, כי התובע הוא תובע סדרתי בתביעות ספאם, הרי שכבר נפסק כי סיבה
33 זו לבדה אין בה כדי להביא לדחיית התביעה (ע"א 2434-12-13 תמיר נ' ישר – אובוז נכסים
34 (פורסם בנבו) וכן רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון (פורסם בנבו))

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-01-74375 אבן נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

תיק חיצוני:

1
2 16. מכל האמור עולה כי תכליתו של החוק לא הייתה לעודד אנשים להכשיל בתי עסק מטיפול
3 בבקשות הסרה בשל משלוח הודעות הסרה "מוכמנות" או "מווסות" בדרכים שונות
4 ומתוכמנות, כדי ששםם לא יוסר מרשימת התפוצה, כפי שנעשה במקרה שלפני. לחוק תכליות
5 חשובות ויש כאמור לשמור ולפסוק פיצויים במקרים בהם אכן לא נענתה בקשת הסרה מסודרת
6 גם אם זו, לא נשלחה בדרך הראשית, אך באחת הדרכים האחרות הסבירות שהוצגה (על תכלית
7 החוק ר' רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (פורסם בנבו) וכן רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון
8 (פורסם בנבו) וברע"א 7052/16 נפתלי גרוס נ' תכלת תקשורת בע"מ (פורסם בנבו).
9

10 17. לסיכום אין לי אלא לחזור ולאמץ את דבריו של בית המשפט השלום בתל אביב בתא"מ 19687-
11 07-19 מאירי נ' גלובס (פורסם בנבו) הגם שמדובר בתובע אחר, הקביעות שם יפות גם לענייננו:
12 "...תביעה מן הסוג כאן דומה יותר למשחק אתגרי לנמענים יודעי חן, להצליח
13 ולמצוא דרכים לשלוח הודעות סירוב ליעדים שבהן לא יטופלו כהודעות סירוב.
14 התקשיתי להתרשם בנסיבות המקרה כי המדובר בתביעה המשרתת את
15 התכליות שעליהן עמד בהרחבה בית המשפט העליון בפסיקתו, ובראשן אכיפה,
16 הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות..." (ר' פסקה 11 לפסה"ד).
17 לשם השלמת התמונה יצויין כי גם ערעור שהוגש על פסק הדין נדחה שם בהסכמת המערער
18 ובהמלצת בית המשפט - ע"א 11717-03020 מאירי נ' גלובס, פסק דין מיום 07.09.20 הוגש
19 וסומן נ/1).

20
21 מהטעמים שפורטו לעיל, יש לדחות את התביעה, ולחייב התובע בהוצאות בשים לב להתנהלותו.

התוצאה:

22 התביעה נדחת.

23
24
25
26 התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 5,000 ₪, וזאת תוך 30 יום
27 מהיום, שאם לא כן, יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית על פי חוק מהיום ועד לתשלום המלא
28 בפועל.

29
30
31 ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ב, 24 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.
32

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-01-74375 אבן נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

תיק חיצוני:

אשר
נ/ב

יובל וסרקרוג, שופט

